

Повноваження

Міністерства юстиції України як суб'єкта державного фінансового моніторингу

Світлана Нечипорук

кандидат юридичних наук, заступник начальника управління – начальник відділу фінансового моніторингу осіб, які надають юридичні послуги Управління нотаріату та фінансового моніторингу юридичних послуг Департаменту нотаріату, банкрутства та функціонування центрального засвідчувального органу Міністерства юстиції України

Останнім часом особливої небезпеки набули діяння, спрямовані на легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму. Злочинність на сучасному етапі характеризується збільшенням «інтелектуальних» злочинів щодо суто фізичних, насильницьких. Під час легалізації злочинці застосовують складні та запутані схеми запровадження до фінансової системи «брудних» коштів.

Небезпечність зазначеного злочину підкреслюється його міжнародним характером, гроші переводяться з однієї країни до іншої, підриваючи національну безпеку обох держав.

Легалізовані злочинні кошти надалі спрямовуються на вчинення нових злочинів, що має наслідком значне зростання не лише економічної злочинності. Найнебезпечнішими проявами такого виду злочинів є легалізація саме коштів, здобутих від торгівлі людьми, зброєю, наркотичними засобами, здобутих в результаті вчинення корупційних діянь тощо.

Таким чином, маємо, з одного боку, небезпечні суспільні прояви, а з другого, – усвідомлення потреби спільними зусиллями здійснювати боротьбу з ними.

Світова спільнота веде активну боротьбу з цими суспільно небезпечними проявами. Сьогодні такі дії, що спрямовані на протидію легалізації коштів та фінансуванню тероризму, вживаються Організацією Об'єднаних Націй, Радою Європи, міжурядовими органами, зокрема Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), а також об'єднанням підрозділів фінансових розвідок (Групою Егмонт), Євразійською Групою, комісією взаємооцінки стану боротьби з легалізацією (MONEYVAL), Світовим банком, Європейським банком реконструкції та розвитку. Міжнародними організаціями на міждержавному рівні прийнято чимало нормативно-правових актів, розроблено міжнародних стандартів у цій сфері.

У прагненні подолати зазначені злочини учасники допомагають один одному, реалізуючи технічну допомогу, здійснюючи обмін інформацією, напрацьованим позитивним досвідом, проводячи взаємну підготовку фахівців у зазначеній сфері, використовують інші форми співпраці.

До країн, які не беруть участі в міжнародному співробітництві щодо боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванням тероризму, застосовуються жорсткі заходи впливу.

Протидія такому соціально небезпечному явищу, як легалізація (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом, сьогодні набула і для України особливої актуальності. Однак, реальна боротьба можлива лише за наявності законодавства, приведеного у відповідність до потреб сьогодення, до міжнародних стандартів. Застосування ж міжнародних нормативно-правових актів та стандартів щодо протидії легалізації нашою державою сприятиме в свою чергу ви-

рішенню як внутрішньодержавних проблем, так і інтеграції України у європейське та світове співтовариство.

З набуттям Україною членства в Раді Європи (у 1995 році) було розпочато процес приєднання до основних європейських конвенцій з питань кримінального судочинства. Найважливішими такими документами є: Конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, Європейська конвенція про взаємну допомогу в кримінальних справах.

Прагнучи до вступу до світової спільноти та до євроінтеграції, Україна повинна здійснити низку заходів, як уже зазначалось, частина яких спрямована на запровадження та використання світових стандартів у діяльності нашої держави щодо боротьби з легалізацією «брудних» коштів та фінансуванням тероризму.

28 листопада 2002 року було прийнято Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» (базовий Закон). Прийнятий базовий Закон у цілому відповідав міжнародним стандартам у сфері боротьби з відмиванням коштів, у тому числі Віденській та Страсбурзькій Конвенціям, Директивам ЄС про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання коштів та Базельським принципам щодо діяльності банків.

Водночас після аналізу експертами FATF прийнятого базового Закону його положення були суттєво доопрацьовані та змінені з урахуванням зауважень.

З 21 серпня 2010 року набрали чинності чергові зміни у системі здійснення фінансового моніторингу, які запроваджені Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом», що викладений у новій ре-

дакції Законом від 18.05.2010 р. № 2250-VI «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» (далі – Закон). Одними з його нововведень є істотне збільшення кількості суб'єктів первинного фінансового моніторингу та запровадження категорії «спеціально визначені суб'єкти первинного фінансового моніторингу», до числа яких потрапляють нотаріуси, адвокати та суб'єкти господарювання, що надають юридичні послуги, а також розширення кола фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу.

Законодавець також однією з норм розкрив суть поняття фінансового моніторингу, як «сукупність заходів, які здійснюються суб'єктами фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, що включають проведення державного фінансового моніторингу та первинного фінансового моніторингу».

Як бачимо, Законом уся система фінансового моніторингу спрямована на виявлення та зупинення операцій, які пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму, і складається з двох рівнів: державного та первинного. Первинний фінансовий моніторинг поділяється на обов'язковий та внутрішній.

Збільшення кількості суб'єктів первинного фінансового моніторингу зумовило розширення кола суб'єктів державного фінансового моніторингу. Так, відповідно до статті 5 Закону Державний фінансовий моніторинг здійснюється центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу (Спеціально вповно-

важеним органом) та іншими державними органами, а саме: Національним банком України, Міністерством фінансів України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг в Україні, Міністерством юстиції України, Міністерством економіки України, Міністерством транспорту та зв'язку України.

Зазначеним Законом уперше Міністерство юстиції України віднесено до суб'єктів державного фінансового моніторингу з повноваженнями щодо державного регулювання і нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму щодо нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги, як спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу (п. 5 ч. 1 ст. 14 Закону).

Ураховуючи зазначене, Міністерство юстиції України при реалізації державного регулювання та нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму щодо нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги, зобов'язане:

– здійснювати нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму за діяльністю нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги, як суб'єктів первинного фінансового моніторингу, зокрема шляхом проведення планових та позапланових перевірок, у тому числі виїзних;

– забезпечувати надання методологічної, методичної та іншої допомоги суб'єктам первинного фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії

легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

– здійснювати регулювання та нагляд з урахуванням політики, процедур та систем контролю, оцінки ризиків у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму з метою визначення відповідності заходів, що здійснюються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, та зменшення ризиків під час їх діяльності;

– вимагати від нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги, виконання вимог законодавства, що регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а в разі виявлення порушень вимог законодавства вживати відповідних заходів;

– проводити перевірку організації професійної підготовки працівників та керівників підрозділів, відповідальних за проведення фінансового моніторингу;

– інформувати Держфінмоніторинг України про виявлені порушення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму нотаріусами, адвокатами та суб'єктами господарювання, що надають юридичні послуги та заходи, вжиті для їх усунення;

– щорічно, але не пізніше січня наступного року, надавати Держфінмоніторингу України узагальнену інформацію про дотримання нотаріусами, адвокатами та суб'єктами господарювання, що надають юридичні послуги, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фі-

нансуванню тероризму, у тому числі про виявлені порушення та заходи, вжиті для їх усунення;

– забезпечувати зберігання інформації, що надійшла від суб'єктів первинного та державного фінансового моніторингу і правоохоронних органів;

– погоджувати із Держфінмоніторингом України проекти будь-яких нормативно-правових актів з питань, пов'язаних з виконанням вимог Закону;

– подавати Держфінмоніторингу інформацію, зокрема документи, необхідні для виконання покладених на нього завдань (за винятком інформації про особисте життя громадян), у порядку, визначеному законодавством;

– уживати відповідно до законодавства заходів щодо перевірки бездоганної ділової репутації осіб, які здійснюють управління та контроль суб'єкта господарювання, що надає юридичні послуги;

– уживати відповідно до законодавства заходи для недопущення до управління суб'єкта господарювання, що надає юридичні послуги, прямої чи опосередкованої істотної участі в таких суб'єктах осіб, які мають не погашену або не зняту в установленому законом порядку судимість за корисливі злочини або тероризм;

– уживати заходи для недопущення формування статутних фондів відповідних суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити;

– використовувати інформацію Держфінмоніторингу щодо ознак порушення нотаріусами, адвокатами, суб'єктами господарювання, що надають юридичні послуги, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню терориз-

му для встановлення наявності відповідних порушень.

Водночас Міністерство юстиції має право одержувати від нотаріусів, адвокатів, суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги, інформацію, необхідну для виконання функцій з регулювання та нагляду.

Для створення та забезпечення функціонування єдиної державної інформаційної системи в сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму Міністерство юстиції України забезпечує відповідно до законодавства доступ Держфінмоніторингу до своїх інформаційних ресурсів.

Міністерство юстиції України визнає і розробляє процедуру застосування відповідних запобіжних заходів щодо країн, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму: посилена увага під час погодження створення в таких країнах філій, представництв чи дочірніх підприємств суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги; попередження нотаріусів, адвокатів, суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги, про те, що операції з фізичними або юридичними особами у відповідній країні можуть мати ризик відмивання коштів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму; обмеження ділових відносин або фінансових операцій з відповідною країною або особами в такій країні.

На виконання пункту 3 Прикінцевих положень Закону та з метою ефективного та правильного його застосування, у тому числі й суб'єктами первинного фінансового моніторингу, Міністерством

юстиції України прийнято низку нормативно-правових актів.

Одним із таких актів є наказ «Про затвердження Порядку проведення перевірок Міністерством юстиції України та його територіальними органами суб'єктів первинного фінансового моніторингу» від 29.09.2010 р. № 2338/5 (далі – Порядок), який забезпечує реалізацію норми Закону щодо регулювання та нагляду в сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму за діяльністю нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги, як суб'єктів первинного фінансового моніторингу, зокрема шляхом проведення планових та позапланових перевірок, у тому числі виїзних.

Територіальними органами Міністерства юстиції України є: Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, які виконують делеговані повноваження суб'єкта державного регулятора в частині проведення планових та позапланових перевірок (п. 1. 4. Порядку).

Ці та інші повноваження у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму за діяльністю відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу – нотаріусів, адвокатів, осіб, які надають юридичні послуги, Міністерством юстиції покладено на Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, містах Києві та Севастополі (далі – управління юстиції), шляхом затвердження Положення про Головні управління юстиції Міністерства юстиції України в Авто-

номній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі (наказ Міністерства юстиції України від 23.06.2011р. № 1707/5).

Зупинимось на повноваженні Міністерства юстиції України щодо проведення перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а саме проведенні планових перевірок та оформленні актів за результатами таких перевірок.

Відповідно до пункту 2. 1 Порядку передбачено, що підставою для проведення Міністерством юстиції (управлінням юстиції) планової перевірки суб'єкта та/або його відокремленого підрозділу щодо дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму є включення його до плану проведення перевірок на відповідний квартал. План проведення перевірок затверджується наказом Мін'юсту України.

Такі перевірки проводяться не частіше одного разу на три роки. Датою, з якої починається відлік строку для визначення початку наступної планової перевірки, є дата закінчення попередньої планової перевірки. Пунктом 2. 9 Порядку передбачено, що перевірка проводиться робочою групою, до складу якої можуть входити: працівники центрального апарату Мін'юсту України; працівники управлінь юстиції; працівники Держфінмоніторингу.

Хотілося б зупинитись на основних питаннях, які під час планової перевірки мають бути встановлені та відображені в акті за результатами перевірки.

Під час планової перевірки щодо дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню терориз-

му у суб'єкта первинного фінансового моніторингу необхідно встановити:

- порядок та строки реєстрації суб'єкта первинного фінансового моніторингу у Держфінмоніторингу;

- здійснення суб'єктом первинного фінансового моніторингу ідентифікації та вивчення клієнта у випадках, установлених законом;

- порядок виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу та які можуть бути пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму;

- здійснення суб'єктом первинного фінансового моніторингу класифікації клієнтів з урахуванням критеріїв ризиків, визначених Держфінмоніторингом, і дотримання порядку вжиття застережних заходів щодо клієнтів, діяльність яких свідчить про підвищений ризик проведення ними операцій;

- дотримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу порядку та строків реєстрації фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу;

- дотримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу порядку та строків повідомлення Держфінмоніторингу про фінансові операції, які відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» підлягають внутрішньому фінансовому моніторингу та стосовно яких є достатні підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму;

- дотримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу вимог щодо зберігання документів, що стосуються ідентифікації та вивчення фінансової діяльності осіб, які здійснюють фінансові операції, та проведених ними фінансових операцій.

З метою отримання відповідей на зазначені питання члени робочої групи мають ознайомитись та вивчити такі документи суб'єкта первинного фінансового моніторингу – нотаріуса:

- свідоцтво про право на заняття нотаріальною діяльністю;

- реєстраційне посвідчення про реєстрацію приватної нотаріальної діяльності (для приватного нотаріуса);

- документ, що підтверджує відкриття банківського рахунка (довідка банку, договір про відкриття банківського рахунка);

- статистичний звіт нотаріуса (форма № 1-нотаріат) за всі періоди, що підлягають плановій перевірці;

- номенклатуру справ приватного нотаріуса (індивідуальну номенклатуру справ) за певні роки, які підлягають плановій перевірці;

- квитанцію та лист про направлення до Держфінмоніторингу форми № 1-ФМ;

- повідомлення про результати обробки форми обліку суб'єкта первинного фінансового моніторингу (форма № 3-ФМ);

- справа № 02-48 «Документи (картки, повідомлення, відомості) щодо ідентифікації осіб, які провели фінансову операцію, та документи, що стосуються ділових відносин з клієнтом. Відомості про фінансові операції»;

- реєстр фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу (форма № 2-ФМ);

- реєстр для реєстрації нотаріальних дій (за весь період, що підлягає перевірці);

- договори відчуження житлових будинків та документи, на підставі яких вони посвідчувалися;

- договори відчуження земельних ділянок та документи, на підставі яких вони посвідчувалися;

- договори відчуження квартир та документи, на підставі яких вони посвідчувалися;

- договори відчуження іншого нерухомого майна та документи, на підставі яких вони посвідчувалися;

- інші договори (засновницькі договори, установчі акти, договори відчуження рухомого майна, оренди, позики, управління майном, тощо).

При проведенні перевірки суб'єкта первинного фінансового моніторингу – адвоката члени робочої групи повинні ознайомитись та вивчити такі документи:

- свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю;

- довідку про прийняття на облік платника податків;

- квитанцію та лист про направлення до Держфінмоніторингу форми №1-ФМ;

- повідомлення про результати обробки форми обліку суб'єкта первинного фінансового моніторингу (форма № 3-ФМ);

- договір надання послуг, ордер, довіреність;

- проекти правочинів, визначених ч. 1 ст. 8 Закону.

Суб'єкти господарювання, що надають юридичні послуги під час проведення у них планової перевірки з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму зобов'язані надати членам робочої групи такі документи:

- статут суб'єкта господарювання;

- свідоцтво про державну реєстрацію юридичної особи суб'єкта господарювання;

- свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість;

- довідку про взяття на облік платника податків;

- довідку з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України;

- квитанцію та лист про направлення до Держфінмоніторингу форми №1-ФМ;

– повідомлення про результати обробки форми обліку суб'єкта первинного фінансового моніторингу (форма № 3-ФМ);

– документ, що підтверджує призначення відповідального працівника за проведення фінансового моніторингу (наказ, постанова та т. ін.);

– правила проведення внутрішнього фінансового моніторингу суб'єкта господарювання;

– програма проведення фінансового моніторингу суб'єкта господарювання;

– довідки (щомісячні) відповідального працівника за проведення фінансового моніторингу за весь період, що підлягає перевірці;

– договір про надання послуг;

– проекти правочинів, визначених частиною 1 статті 8 Закону;

– кваліфікаційне посвідчення фахівця з питань фінансового моніторингу, видане Державним навчальним закладом післядипломної освіти «Навчально-методичний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів з питань фінансового моніторингу в сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансування тероризму».

За результатами планової перевірки робоча група складає у двох примірниках Акт перевірки дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму (далі – Акт перевірки). Акт перевірки підписують члени робочої групи та суб'єкт, керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу не пізніше дати закінчення терміну проведення перевірки.

Перш за все хотілося б зауважити, що Акт перевірки є додатком до Порядку та має встановлену форму. Відтак зосередимо увагу на правильному відобра-

женні в Акті перевірки результатів вивчення документів, установлення фактів, виявлення порушень та внесення пропозицій щодо усунення виявлених порушень.

Так, Акт перевірки містить позицію щодо «документа, на підставі якого здійснюється діяльність (свідоцтво, посвідчення тощо)». Для суб'єкта первинного фінансового моніторингу, яким є нотаріус, за цією позицією зазначатимуться реквізити свідоцтва про право на заняття нотаріальною діяльністю, а для приватного нотаріуса – ще й реквізити реєстраційного посвідчення про реєстрацію приватної нотаріальної діяльності. Реквізити свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю будуть зазначатися для адвоката. У документі, на підставі якого здійснює свою діяльність суб'єкт господарювання, що надає юридичні послуги, буде відображено реквізити Статуту.

Підставою для проведення перевірки, як уже зазначалося вище, є наказ Міністерства юстиції України. Якщо ж перевірка проводиться працівниками управління юстиції, то також необхідно додатково відобразити реквізити наказу управління юстиції щодо складу робочої групи.

Що стосується визначення періоду, за який проводиться планова перевірка, то необхідно ще раз звернути увагу на вимоги пунктів 2. 1 та 2. 2 Порядку про проведення таких перевірок не частіше одного разу на три роки та відліку строку для визначення початку наступної планової перевірки з дати закінчення попередньої перевірки. Для тих перевірок, які відбуваються сьогодні, початковою датою періоду, за який вони проводяться, є дата набуття чинності нормативно-правовим актом, що встановив форми обліку та подання інформації, пов'язаної із здійсненням фінансово-

го моніторингу, а саме наказу Державного комітету фінансового моніторингу України «Про затвердження форм обліку та подання інформації, пов'язаної із здійсненням фінансового моніторингу, та Інструкції щодо їх заповнення» від 26.08.2010 р. № 148. Відповідно це 22 жовтня 2010 р.

Позиція Акта перевірки, що стосується даних про реєстрацію суб'єкта, має містити: для нотаріуса – прочерк; для суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги, – реквізити свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи товариства; для адвоката – прочерк.

Описова частина Акта перевірки містить розділ «Відповіді на питання». Відповідно до пункту 4 Порядку розгляду справ про порушення вимог законодавства, що регулює діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та застосування санкцій, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 29.09.2010 р. № 2340/5 (далі – Порядок розгляду справ), факти порушень вимог Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, виявляються службовими особами Мін'юсту, управлінь юстиції під час здійснення нагляду за діяльністю суб'єктів первинного фінансового моніторингу, зокрема шляхом проведення планових та позапланових перевірок.

Пунктом 5 Порядку розгляду справ визначено, що виявлені Мін'юстом, управлінням юстиції факти невиконання (неналежного виконання) вимог Закону та/або нормативно-правових актів, що регулюють діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації

(відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, викладаються в акті перевірки.

Ураховуючи зазначене, розділ «Відповіді на питання» в Описовій частині акта перевірки повинен бути заповнений членами робочої групи, які проводять перевірку.

З метою всебічного розгляду справ про порушення вимог законодавства, що регулює діяльність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та правильного застосування санкцій за вказані порушення Резолютивна частина Акта перевірки має містити перелік чітко визначених порушень із посиланням на відповідний абзац, підпункт, пункт, частину, статтю Закону чи іншого нормативно-правового акта.

Минуло трохи більше року з дати набрання чинності Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» та визнання Міністерства юстиції України суб'єктом державного фінансового моніторингу. За цей період, забезпечуючи виконання функцій щодо державного регулювання і нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму щодо нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги, як спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, уповноваженими особами Міністерства юстиції та управлінь юстиції проведено 1 603 планові перевірки. За результатами перевірок було виявлено 298 порушень вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.